

در مراسم تقدیر از اعضای کمیته‌های سلامت استان‌های ستاد پزشک‌های مطرح شد

جان انسان‌ها از جناح مهمتر است

دو روز پیش مراسم تقدیر از اعضای کمیته‌های سلامت استان‌های ستاد انتخاباتی دکتر پزشکیان در دانشگاه تهران برگزار شد. محمدرضا ظفرقندی، رئیس سابق سازمان نظام پزشکی نیز با بیان اینکه فعالان ستاد انتخاباتی دکتر پزشکیان و مردم ایران، کار بزرگ و دور از انتظاری را رقم زدند، گفت: «اگر یک‌ماه پیش از جمعیت حاضر در این مراسم سوال می‌شد، کمتر کسی فکر می‌کرد که این اتفاق رخ دهد. حضور مردم و انتخاب اصلح در انتخابات ریاست جمهوری هم اتفاق بسیار مبارکی بود و هم از یک اتفاق بسیار بد، جلوگیری شد.» او تاکید کرد: «کار ما تمام نشده بلکه تازه کار ما برای مطالبه‌گری از رئیس جمهوری و وزارت بهداشت شروع شده، اما متأسفانه از روزهای گذشته، شاهد برخی کارشکنی‌ها هستیم. دکتر پزشکیان چندین بار تاکید کرده که محال است بدون حمایت بنده مردمی و جامعه پزشکی بتواند در قبال کارشکنی‌ها، به موفقیت برسد.»

رئیس اسبق دانشگاه علوم پزشکی تهران ایجاد تغییر را مهمترین مطالبه جامعه پزشکی در حوزه سلامت دانست و گفت: «تغییر فقط محدود به تعویض افراد نیست، بلکه باید نگرش‌ها تغییر کند؛ اینکه باید جان یک انسان را از بسیاری از مسائل سیاسی و جناحی مهمتر دانست و به سمتی برویم که دستیاران و جوانان جامعه پزشکی مجبور به مهاجرت نشوند و خودکشی نکنند.» ظفرقندی تاکید کرد: «در دوره‌ای ما به‌صراحت می‌گفتیم که اگر واکنس کرونا حتی یک روز هم زودتر وارد و نامین شود، هیچ منع سیاسی، اخلاقی و شرعی ندارد؛ چون مسئله، جان انسان است، اما نگرشی است که به نجات جان انسان‌ها و نامین سلامت آنها باور ندارد. همه شاهد بوده‌اند که در این مدت چه تعداد دانشجو و استادانم دانشگاه به دلیل نگرش نادرست، اخراج، تهدید و تعلق شده‌اند. آیا این احترام به شأن و جایگاه جامعه پزشکی است؟» او ادامه داد: «در دو، سه سال گذشته حسرت ارتباطات علمی که ۲۰ سال پیش داشتیم را می‌خوریم. امکان سفرهای علمی و روابط علمی برای دانشمندان کشورمان از بین رفته که باید این رویه در جهت ارتقای علمی کشورمان اصلاح و بهبود نسبی در شرایط کلی کشور باشیم. اگر اف‌ای، تی، ای حل نشود، در حوزه سلامت هم نمی‌توانیم پیشرفت‌های چشمگیری داشته باشیم.»

در ادامه محمدجعفر قائم‌پناه، نماینده رئیس جمهور منتخب در این مراسم با بیان اینکه دکتر پزشکیان وعده‌ای جز عدالت و انصاف نداد، گفت: «مسلم‌الدین پزشکیان از تمام مردم ایران بدون در نظر گرفتن قومیت، جنسیت و مذهب دفاع می‌کند تا حقوق احاد جامعه نامین شود. پزشکیان عمر خود را در مسیر سلامت مردم ایران گذاشته است. اعتقاد داریم همانگونه که در برنامه‌های توسعه پنج‌ساله هم تاکید شده، باید پزشکی خانواده و نظام ارجاع استقرار یابد و خرید راهبردی خدمات انجام شود.» قائم‌پناه در مورد انتخاب اعضای کابینه دولت چهاردهم هم توضیح داد و گفت: «دکتر پزشکیان تاکنون برای هیچ فردی حکم و ابلاغ صادر نکرده و هر چیزی که شنیده‌اید یا منتشر شده، گمانه‌زنی و نادرست است. هیچ فردی تا امروز وزیر، معاون اول و رئیس دفتر رئیس جمهور نشده است، بلکه براساس روندی شفاف، شاخص‌هایی تعیین شده تا اعضای هیئت‌دولت تکراری نباشد و دولتی جوان، شایسته، کارآمد و متعهد به‌طور با‌بندبازی و سهم‌خواهی گروه‌های مختلف تشکیل شود.» او ادامه داد: «یکی از معیارهای اصلی کارگروه‌های تشکیل شده با حضور نخبگان، تشکل‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و نمایندگان اقوام ایرانی برای انتخاب وزرا و معاونان رئیس‌جمهوری این است که وزیری از دولت‌های گذشته انتخاب نشود؛ بنابراین اظهارات برخی افراد مبنی بر اینکه دولت دکتر پزشکیان، دولت سوم روحانی است مطلقاً صحیح نیست.» سیدرضا رئیس‌کریمی، رئیس کمیته سلامت ستاد انتخاباتی دکتر پزشکیان نیز با بیان اینکه با اکثر اعضای کمیته‌های سلامت استان‌ها در انتخابات سال ۹۶ نیز سابقه همکاری داشتیم، گفت: «خوشبختانه اعضای ستاد انتخاباتی دکتر پزشکیان به‌دلیل اینکه منافع ملی و مردم‌برای آنها در اولویت است، با تمام توان فعالیت کردند که متأسفانه از هر سو تحت فشار بودند؛ هم از سوی طرفداران قریب انتخاباتی و هم از سوی مخالفان مشارکت در انتخابات.»

در ادامه شاهین آخوندزاده، از اساتید دانشگاه علوم پزشکی تهران و از پژوهشگران برجسته کشورمان نیز تصریح کرد: «آمارها و ارقامی که در برخی رسانه‌ها از کاهش تورم، مناسب بودن قیمت ارز و مواد غذایی، همچنین شاخص‌های علمی و سلامت ارائه می‌شود، باید مورد دقت قرار گیرد و در شروع دولت فراگیر و توانمند دولت پزشکیان باید آمارها و شاخص‌های واقعی نه آن چیزی که بر خبر رسانه‌ها عنوان کرده‌اند، به‌صورت مدون و منسجم به اطلاع مردم رسانده و ثبت شود؛ چراکه ما حافظه کوتاه‌مدتی داریم و چندماه دیگر ممکن است این واقعیت‌ها فراموش شود.»

گزارشی از کنشگری زنان فعال در فلسطین و فعالیت سازمان‌های تحت رهبری زنان در خطرناک‌ترین مناطق غزه

زنان رهبران آواره مقاومت

تبعیض جنسیتی، ناامنی و دسترسی ناکافی به خدمات حیاتی آسیب‌پذیری زنان را تشدید کرده است

المیرا روشنفکر

خبرنگار گروه جامعه

نوزادان در چادرهایی به دنیا می‌آیند که بند نافشان را با هر چیز تیزی می‌برند. سزارینی که حتی در شرایط عادی دردناک است، بدون هیچ‌گونه بی‌هوشی توسط جراحانی انجام می‌شود که حتی مواد اولیه مانند آب برای شستن دست‌ها یا آنتی‌بیوتیک برای جلوگیری از عفونت ندارند. زنانی که مرده‌اند اما کودکشان در رحم‌زنده مانده تا یا بر ویرانه‌های جنگ بگذارد، زنانی که زنده مانده‌اند، نه دست‌شویی مناسبی دارند، نه اقلام بهداشتی‌ای برای محافظت از خودشان. پارچه‌های پاره‌شده از چادر را برمی‌دارند تا در کمبود نوار بهداشتی، دوران پرریور با بگذرانند و بیشترشان دچار عفونت‌های واژنی‌اند. این‌ها همه زنانی‌اند که به‌قول «امانی مصطفی» -که در کرانه باختری از کودکی جنگ‌راز بسته و حالا شده یکی از فعالانی که می‌خواهد دوران بهتری برای زنان درگیر جنگ در فلسطین بسازد- در آینه‌نگاه می‌کنند و دیگر خودشان را نمی‌شناسند.

یک‌ماه پیش بود که بخش زنان سازمان ملل اعلام کرد که حداقل ۵۵۷ هزار زن در غزه با ناامنی شدید غذایی مواجهند که نگران‌کننده‌ترین وضعیت مربوط به مادران و زنان بالغ است که مسئولیت‌های مراقبتی و خانگی را در چادرها و پناهگاه‌های موقت به‌عهده دارند. بسیاری از آنها وعده‌های غذایی خود را یا مصرف خود را کاهش می‌دهند تا مطمئن شوند که فرزندان‌شان سیر می‌شوند.

زندان‌های اسرائیل به «نیو عرب» گفته‌اند که پس از آغاز جنگ اسرائیل علیه غزه، از آب، برق، نور خورشید و درمان پزشکی در این زندان‌ها محروم شده‌اند. کمیسیون امور اسیران فلسطین هم گفته، ارتش اسرائیل قصد دارد با بستن اتاق‌های بدون تهویه و خاموش کردن هواکش‌ها در تابستان، زنان زندانی را سرکوب کند.

این وضعیت موجب شده بسیاری از گروه‌های فعال زنان فلسطینی بیش از پیش بر جنبش شکل گرفته زنان که از سال‌ها پیش در این کشور نفس می‌کشند، تاکید کنند و بگویند راه‌هایی زنان از مقابله با استعمار می‌گذرد. زنانی که همین حالا هم از ویرانه‌های غزه و رفح زندگی را بیرون می‌کشند و مقاومت را هر روز زندگی می‌کنند یا آنطور که امانی مصطفی می‌گوید: «این آخرین اشغال در جهان است. زنان فلسطینی با عزاداری، زندان، شکنجه و حملات روزانه روبه‌رو هستند. حتی اگر جنگ تمام‌شود، راه بهبودی طولانی و دشوار خواهد بود. بازسازی غزه و روند بهبود ده‌ها سال طول خواهد کشید. در مواقع بحران، اضطراب در باره آینده طبیعی است، اما باید باور کنیم که فردا می‌تواند بهتر باشد. ما نمی‌توانیم امید خود را از دست بدهیم. وقتی زمان بازسازی غزه فرارسد، این زن فلسطینی است که در خط مقدم خواهد بود.»

بیرون کشیدن زندگی از ویرانی

با این حال زنان فلسطینی فقط قربانیان جنگ، اشغالگری و ساختارهای مردسالار نیستند؛ آنها همچنان عوامل فعال و شکل‌دهندگان جامعه فلسطین و به‌عنوان فعالان، روزنامه‌نگاران، دانشگاهیان، سیاستمداران، هنرمندان و... قاطعانه متعهد به بهبود وضعیت‌اند. باوجود کاستی‌های قانونی در فلسطین و بیش از ۵۰ سال اشغال اسرائیل، جنبش زنان پُر جنب‌وجوش و شجاعی در این کشور وجود دارد که از حقوق خود دفاع می‌کنند. مبارزات و تعهد این جنبش به دوران شروع استعمار برمی‌گردد و این زنان متعهد به غلبه بر ساختارهای مردسالارانه و استثمار اقتصادی‌اند. آنها علیه محرومیت زنان در سطح سیاسی و با قوانین تبعیض‌آمیز مبارزه و صدای خود را برای پایان دادن به سیاست اشغالگری اسرائیل بلند می‌کنند و به فلسطینی آزاد، دموکراتیک و خودمختار متعهدند. صدای بسیار کمی از این زنان که در برابر نقض حقوق بشر و قوانین بین‌المللی می‌ایستند و در عین حال تحت فشار شدید ساختارهای اقتدارگرایی، در جوامع غربی شنیده می‌شود و این به حاشیه راندن از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ بیشتر شده است. بخش زنان سازمان ملل در چهارمین هشدار جنسیتی که درباره وضعیت زنان فلسطین و با تمرکز بر کار سازمان (WLO) منتشر کرده، از ۲۵ سازمان تحت رهبری زنان فلسطینی که در غزه و کرانه باختری فعالیت می‌کنند، نام برده است. گزارشی که نشان می‌دهد با وجود این وضعیت وخیم، این سازمان‌ها در خط مقدم واکنش‌های بشردوستانه قرار دارند. ۲۵ این سازمان پیش از این شبکه‌ای متشکل از ۱۵۷۵ کارمند را در سراسر غزه و کرانه باختری داشته که ۸۹ درصد از سازمان‌های مورد بررسی آسیب به دفاتر خود را تجربه کرده و ۳۵ درصد از آنها تخریب کامل را متحمل شده‌اند. اما همچنان

این دفاتر به‌عنوان مراکز عملیاتی عمل می‌کنند و برای ارائه کمک و هماهنگی حیاتی‌اند. کار این سازمان‌های تحت رهبری زنان در غزه و کرانه باختری به همان اندازه که در مورد بقای زنان است، درباره حفظ امید، عزت و امکان آینده‌ای بهتر برای کسانی است که به آنها خدمت می‌کنند. زنانی که همین حالا از پس ویرانه‌ها و آوارگی هم مقاومت را زندگی می‌کنند. سازمان افتتاح جدیداً مجموعه‌ای ویدئویی با نام «زنان فلسطین» منتشر کرده و نوشته است: «برای چندین دهه، زنان فلسطینی در خط مقدم مقاومت علیه اشغالگری اسرائیل و ستون فقرات جوامع خود بوده‌اند.» در یکی از این ویدئوها، زنان فلسطینی در مورد اینکه نقش خود را در جامعه فلسطین چگونه می‌بینند و «صمود» یا مقاومت برای آنها چه معنایی دارد، می‌گویند؛ به گفته این سازمان، در جریان نسل‌کشی مداوم، زنان غزه با وجود هدف قرار گرفتن در غم و اندوه دائمی، پا به عرصه وجود گذاشتند و نقش‌ها و مسئولیت‌های مختلفی را بر عهده گرفتند. آنها پناهگاه‌ها و آشپزخانه‌ها را مدیریت و حمایت‌های روانی-اجتماعی ارائه و از خانواده‌های خود در چادرها مراقبت می‌کنند که همگی با منابع کم یا بدون منابع مالی در حالی که از نسل‌کشی جان سالم به‌در برده‌اند، زندگی می‌گذرانند.

صفا، یک زن آرایشگر است که در غزه سالن زیبایی داشت و با درآمدش، خودش و خانواده‌اش را تامین می‌کرد. او می‌گوید، در اولین حمله اسرائیل در چند ماه پیش، یک بمب جلوی سالن زیبایی او منفجر شد. «من همه وسایلی که از سالن باقی مانده بود را برداشتم و به خانه آمدم. فکر کردم که شاید این راه امن‌تری برای ادامه کارم باشد اما بعد ما به اجبار آواره شدیم و به چادرهای پناهندگان در رفح پناه بردیم. وقتی که به غزه بازگشتم، دیدم چیزی از خانه نمانده و همه وسایل سالن هم از بین رفته است. سالم هم در زیر اشغال مدفون شده بود. ما آنجا را تمیز و مرتب کردیم. تمام تلاش‌ها را کردم که دوباره به کار بازگردم. سالن زیبایی‌ام تنها منبع درآمد برای گذران زندگی بود.» «جمیله عابد»، ساکن «بیر نبالا» در استان قدس فلسطین و فعال اجتماعی است. او برای مقاومت، حفظ کردن میراث فرهنگی به‌ویژه لباس و سوسن‌دوزی فلسطینی را انتخاب کرده است. «من ۷۶ ساله و هم‌سپن «یوم النکبة» ام. به فلسطینی بودنم افتخار می‌کنم. این مهمترین چیز برای من است. نقش مادری من در رتبه بعدی برابرم است. وقتی که ازدواج کردم، خیلی جوان بودم و در اولین سال ازدواج‌م مشتاق بودیم که هویت فلسطینی‌مان را حفظ کنیم. همان موقع شروع به گلدوزی طرح‌های فلسطینی کردم. در آن زمان گلدوزی یک کار عملی برای گذران زندگی بود اما به‌خاطر موقعیت ناپایدار ما فلسطینی‌ها، گلدوزی تبدیل به یک سمبل شد و وقتی به رام‌الله بازگشتم شروع به دوختن‌های متقاطع گلدوزی خاص کردم. میراث فرهنگی برای همه مردم مهم است اما به‌خاطر موقعیت ویژه ما که تحت اشغال زندگی می‌کنیم، این هم اشغالی که می‌خواهد فرهنگ و میراث ما را بزرزد، حفظ کردن میراث فرهنگی‌مان برابرم خیلی مهم است.» «فلتسیا»، مدیر شهرداری رام‌الله می‌گوید، به‌عنوان یک زن فلسطینی معتقد است که باید از تجربیات دیگر زنان فلسطینی یاد بگیریم: «چون ما تجربیات بسیار الهام‌بخشی داریم. تجربیاتی درباره زندگی روزمره زنان خیلی غنی و موقوت‌اند و این زنان می‌توانند آن‌ها را به نسل‌های جوان‌تر منتقل کنند و این همان کاری است که زنان در غزه انجام می‌دهند. آنها معنی مقاومت را به ما یاد می‌دهند. آنها بسیار قابت‌قدم و مقاومند. همسران بسیاری از آنها یاد در زندان‌ها یا به

عکس: Gettyimages